

Lectori Salutem.

Quam insigne naturæ opus sit metal-
lorum generatio, ne illi quidem facile, qui iis in
locis, ubi felicissimè proveniunt, degunt, ope-
ramque suam iis effodiendis purgandisque im-
pendunt, dignè æstimant satis. Ita enim compa-
ratum est ingenium humanum, ut, *cum omne
ignotum pro magnifico sit*, iis quæ ante pedes sunt,
omissis, ad nova & innotita animum semper convertat, *seu quia natu-
ra ita comparatum est, ut proximorum incuriosi longinqva sectemur:
seu quod omnium rerum cupido languescit, cum facilis occasio est*. Sed
& in iis pauci, qui satis aliàs curiosi recessus naturæ magno nili pene-
trarunt, de metallis quicquam posteris & memoriæ consecrarunt.
Hinc summus Philosophorum Aristoteles ad subterranea hæc ingeni-
um suum vel nunquam demisit, vel quod de iis tradidit, injuria tem-
poris necesse est intercidisse. Primus qui hac de re scriptis ingenium
suum publicæ famæ commisit, fuit Albertus ille, cognomento Ma-
gnus, qui seculo decimo tertio Coloniae Theologus, uti vocantur,
Scholasticus, magna eruditionis & ingenii laude floruit, & metallo-
rum naturam quinque libris descripsit. Eadem de re superiori ævo
scribendo eruditionem & experientiam suam doctis probavit, qui
multum studii laborisque in rebus metallicis pernoctandis posuit,
Georgius Agricola, harum rerum *ἀυτόπτης*, medicus quippe in valle
Joachimica, ubi Bermannum suum, sive de re metallica dialogum e-
didit. Hinc Serenissimorum Saxoniae Electorum & Ducum stipen-
dio historiæ Saxonicae & libris de rebus metallicis conscribendis ope-